

บุหรี กับ ความเห็นของข้าพเจ้า

ปัจจุบันจำนวนคนที่สูบบุหรี่มีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ และสิ่งนี้ก็เป็นปัญหาที่ประเทศ
ของเรากำลังเผชิญ ไม่ว่าจะไปที่ไหนก็ตาม ก็จะเห็นแต่คนสูบบุหรี่ แม้ว่าในปัจจุบัน ได้มีการ
รณรงค์เกี่ยวกับการงดสูบบุหรี่หลายโครงการก็ตาม แต่ก็ยังไม่ถึงขั้นที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลง

ตอนฉันยังเป็นเด็ก ฉันเคยถามพ่อว่า " ทำไมพ่อถึงสูบบุหรี่ บุหรี่ทั้งหมิ่น และยังไม่ได้
ต่อร่างกายอีกด้วย " แต่พ่อกลับบอกฉันว่า " เป็นเรื่องของผู้ใหญ่ ไม่ใช่เรื่องของเด็ก " ฉันคิดว่า
สิ่งที่ฉันพูดไปดูเหมือนไม่มีประโยชน์อะไรเลย หลังจากนั้น ฉันจึงไม่ค่อยเรื่องเกี่ยวกับบุหรี
กับพ่ออีก

ตอนฉันเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนผู้ชายส่วนใหญ่สูบบุหรี่ และพวกเขาก็ชักชวน
ให้ฉันสูบบุหรี่ แต่ทุกครั้งที่เพื่อนชวนฉันสูบบุหรี่ ฉันก็ปฏิเสธ พอฉันปฏิเสธพวกเขา
เพื่อนก็พูดว่า " นายไม่กล้าสูบบุหรี่ นายต้องเป็นกะเทยแน่เลย " ฉันไม่สนใจ
สิ่งที่เพื่อนพูด ฉันจึงถามเพื่อนว่า " ทำไมนายต้องสูบบุหรี่ " เพื่อนของฉันตอบว่า " เพราะ
ฉันโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว ฉันจึงอยากสูบบุหรี่ ผู้ชายนะใครๆเค้าก็สูบบุหรี่กันทั้งนั้นแหละ "

จากที่เพื่อนพูดมานั้น ฉันคิดว่าการที่คนส่วนใหญ่สูบบุหรี่ มีหลายสาเหตุด้วยกัน
ตัวอย่างเช่น เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด หรือไม่กี่เพื่อนชักชวน และแสดงว่าตนเป็นผู้ใหญ่แล้ว
โตแล้ว ฯลฯ ฉันคิดว่า ทุกคนมีสิทธิในการสูบบุหรี่ และในขณะที่สูบบุหรี่ควรเคารพ
สิทธิของคนที่ไม่สูบบุหรี่ด้วย โดยการสูบบุหรี่ในที่ที่ได้รับอนุญาตให้สูบ และไม่สูบบุหรี่ในที่
สาธารณะเช่น ในโรงเรียน รถโดยสารประจำทาง รถไฟฟ้า เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบัน

ก็มีกฎหมายสูบบุหรี่ในที่สาธารณะ แต่น้อยคนนักที่จะปฏิบัติตาม เพราะไม่มีการเข้มงวดอย่างจริงจัง
ฉันคิดว่า กฎข้อบังคับดังกล่าว เป็นวิธีการแก้ปัญหที่ปลายเหตุ ฉันคิดว่า การที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับผลเสีย และ ความร้ายกาจของบุหรี่ต่อร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ เด็ก พ่อ แม่ และครู ควรคอยชี้แนะโทษของบุหรี่ นอกจากนี้ สื่อต่างๆทางโทรทัศน์ที่มีบุหรี่ ควรงดออกอากาศ เพราะมีอิทธิพลต่อเด็กอย่างมาก

ปัญหาเกี่ยวกับบุหรี่ไม่ใช่ปัญหาส่วนตัวของใครเพียงคนเดียวคนหนึ่ง แต่เป็นปัญหาของทุกคน ฉันคิดว่า หากทุกคนร่วมมือกันแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจัง ปัญหานี้ก็จะแก้ไขได้ในที่สุด